

квърлят от твъм камъни копия и запалки връху бъдещия леже чеприятел. Мнозина ги мъчихааждата понеже им останал леже само един избор за хора и добитък. Коне и стада измирали поради липса на храна. Трупове на хора загинали от ранни и какада. Всичко омърсено с гнила кръв, воля и зарва, РАЗДОРИ. Едни искат да се предадат. Други да се самоубият. Трети да се опитат да дадат последен бой. Един от водачите ЧИЧИСТАР смята че грабва да се спасят жените и децата от раздания и пари се предава с жена си и децата си последван от всички слаби по половина или пол и жени за живот а не за слава. Италекта оставаша зорка на ТАРСА или ТУРЕЗА. ТАРСА искал да се сложи "прав" на всяка като че ли страх и забияка може в гардите си последван от мнозина. ТИХИК ТУРЕЗ с този отряд на юг чокта. Сабин узчава това и засилва посрещните си. Страшна нощ с много проливен дъжд. Траките плачат рицарите ту с грозди чесове и уморе ту с загадочна тинина. С Сабин скуркава стоките.

Изведчъките траките се притинат на голии квърляти в окопа камъни обгорени че роя злато отечесни дъбови гарнети и пълнят рововете с пръсти красталек и трупиче. Никой поставят отпреди пригответи мостове и сълби че улите и забисите паднат при съмърдя ги и се бият отблизу с римяните. Римли, ги отпакват с трели сълпра на шита ги власкат квърляти отени корини и събарат върху и камъти. Страшна суматоха. Бият се и се разбват честуци. Римляните напускат такъзи укрепления но траките не ги засяват. Власовете отеят от панонските рицари катотели идат извън земята римяните. Свой и вра ги не се разпознават. Траките или избити или ранени които се при рани изтикани от трага на ра съмъчаче в чай-лис чата часта на крепостта си където били принудени да се предадат. Нам-близ ате осмислост добриялко се покорила. Но настъпилата МОСРО РАНО сурова ахма на панонската Хемус побъркала да бъде по срочни и останалите че сила как с обсада.